

A kommunizmus az Európai Unióban folytatódik

2023 szeptember 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Gyerekek labdáznak a Kreml falánál, kívül. Egyszer csak átrepül a laszti. Éppen arra sétál Lenin elvtárs.

Felveszi a játékszert és visszadobja. Ilyen ember volt Vlagyimir Ijics. Közéjük is lövethetett volna.

Ezt a történetet mindenki ismeri, röhögtünk rajta kínunkban eleget, ugyanakkor nem véletlen, hogy ez a vicc tartja magát leger?sebben a több száz közül, amelyek a nagy bolsevik feltaláló munkásságát érintették az úgynevezett szocializmusban. Ahol, amiben egyébként Lenin jó sokáig tartotta frontot. Sztálinról már régen leestek a komancsok, Trockijról kussoltak, mint jégcsákány a kánikulában, de Lenin élt és a szovjet szuronyok árnyékában úgy t?nt, hogy tényleg élni is fog az id?k végezetéig. Az volt a duma, hogy ez az Uljanov valójában derék ember volt, csak aztán meghalt szegény, és elfajultak a dolgok. Addig meg biztos nem is tudott róla, hogy anyácska térdig áll a vérben. Így épült tovább holtában is a lánglelk? vezet? imázsa, a hasznos hülyék aktív közrem?ködésével.

Hogy Lenint kik és miként helyezték el egy birodalom romjainak a legtetejére, hogy a cár atyuskát kiiktassák a nagyhatalmi álmok világából, arról ma már megoszlanak a vélemények. Tény viszont, hogy itt-ott még manapság is felbukkan, mondhatnánk kísért, mint a kommunizmus szelleme.

Nemrég azt találtam leírni a fene nagy felismerésem kell?s közepén, felhorgadva kissé a woke- és a cancel kulturális forradalmárok valamelyik agyszakadásán, hogy ezek tulajdonképpen bolsevikok. Holott akkor még nem tudhattam, mire készül Philippe Lamberts, az európai zöldek frakcióvezet?je az Európai Parlament plénuma el?tt. Ezen a ponton beszúrnék egy röpke kitér?t a sztoriba egy zöldgondolat erejéig. Úgy voltunk velük sokan sokáig, mint annak idején az SZDSZ-szel. Bed?ltünk. Ezért aztán a csalódásunk mélyebb és dühösebb is talán. Egyfel?l ugye a harcos antikommunizmus ígéretének, ami aztán a kukában, pontosabban a Horn-kormányban landolt, másfel?l egy jobb, tisztább, élhet?bb világ víziójának. Ennyi a párhuzam, vagy még ennél is több, de ezt most hagyjuk.

Nos tehát. Lamberts Lenint?l idézett az Európai Parlamentben. A magasröpt? gondolat (tockost adva a szövegkörnyezetnek, mivel magában is megállja a helyét, plusz még a szerz? személye ugye) nagyjából úgy hangzott, hogy „ahol akarat van, ott megoldás is van”. Na ez meg van olyan frappáns, mint a szintén Leninnek tulajdonított „nincsenek lehetetlen helyzetek, csak tehetetlen emberek”, de nem ez a baj. Az a baj, hogy Lamberts küldött nem pusztán hasznos hülye, hanem jelz? nélküli. Már amennyiben nem egy szimpla provokátor. Annak viszont gyengécske. Egy igazán tökös polgárpukkasztó minimum egy Pol Pot-citátummal kezdene, mindjárt a csúcson. Lamberts megelégedett Leninnel, de azért lássuk be, ebben is van némi svung. Százmillió halott, számokban kifejezhetetlen szenvedés, ilyenek. Értem én, hogy ott, ahol ? lakik, megúszás volt. A ruszkik nem masíroztak el Brüsszelig, pedig lendületben voltak. De ett?l még nem kellene fogalmatlannak lennie és ami talán még rosszabb, ízléstelennek.

Lefordítom, hátha úgy könnyebb lesz neki. Hitlert sem idézgetünk Európában. És akkor még az van, hogy ezek a csávók, irgalmatlanul kitömve lóvéval, feszt egzecíroztatnak bennünket. Korrepetálnak demokráciából, korrupcióról papolnak, miközben a fél társaság fél lábbal a sitten van, és ha a kolumbiai gazdák, akikre igencsak rájár a rúd mostanában, valami er?sebb cuccot dobnak fel az öszvér hátára, amikor elindulnak az elosztóhoz, még rasszistáznak is egy jóíz?t. Ez utóbbi egyébként valamiféle pótlék lehet, egyfajta ideológiai metadonkúra, miután a permanens antiszemitázás némi agónia után belefulladt a dögunalomba. Pedig már egész szépen megtanultunk együtt élni vele, zsidó honfitársainkkal együtt, akiknek ezúton is kívánok boldog új esztend?t.

Az ugyan még nem teljesen világos, hogy momentán melyik rasszal szemben vagyunk isták, de majd nyilván megmondják. Addig is, hogy ne unatkozzunk itt a lenézett végeken, minden követ megmozgatnak, hogy különféle mondvacsinált indokok mentén visszatartsák a Magyarországot jogosan megillet? pénzeket, hátha végre belebukik a Zorbán. És ami még szomorúbb, így tesznek az itteni harcos(elv)társaik is. Pedig ha a haza a piacra kerül, annál kevés van lejjebb.

Borítókép: Lenin-szobor az unió egyik közterületén (Fotó: Europress/AFP/ Sergei Supinsky)

Hegyi Zoltán - www.magyarnemzet.hu

Ajánló